

1. Ti-éd e szív! Ím né - ked át - a - dom, Én
„A vi-lág rossz, A szí - ved nekem add!” E

Is - tenem, A - tyám. Most itt van é - lö ál - do -
szent i-géd hal - lám.

za - tom, És ör - ven - dek, hogy át - ad - ha -

tom. Ti-éd e szív, Ti - éd e szív! M.R.

2. Tiéd e szív! / O! vedd el Istenem, / Hisz annyit szenvedett! / Fogadd el így, / És tisztítsd meg szegényt; / Te nem veted azt meg. / Bár telve van sok vétkes vággyal, / Sok bűnnel és sok gonoszsággal / E bűnös szív, / E bűnös szív!

3. Tiéd e szív, / Mely eddig kőből volt, / Most gyöngö por csupán. / Békére vágy, / Most törten, vétkesen / És szárnyszeggetten áll. / O! hol tehet le bűnt és vétket, / És hol találhat menedéket / E megtört szív, / E megtört szív?

4. Tiéd e szív! / En édes Jézusom! / És benned üdvöt lel; / Tőled nyer jót / És élte szent javát, / Ki rosszat érdemel. / Mert benned leli békességét, / A vigaszt és üdvösségét / E hívő szív, / E hívő szív!

5. Tiéd e szív! / Tedd újjá, ékessé / Szentlélek Istenem! / Te formáld át, / Hogy boldog lakhelyed, / A templomod legyen. / Hogy mindig Isten nagy szerelme / És szent reménység éljen benne, / Mert új e szív, / Mert új e szív!

6. Tiéd e szív! / O! véd meg, Jézusom, / Ha vész tör elene. / S ha majd a sír, / E végső próba jó, / Légy akkor is vele. / Hogy végső szavam ez lehessen / Az ünneplés komor percen: / „Tiéd e szív, / Tiéd e szív!